

PINKSTEREN, FEEST VAN DE GASTVRIJHEID!

EERSTE LEZING Romeinen 12: 9 – 13 NBV door lector

⁹Laat uw liefde oprecht zijn. Verafschuw het kwaad en wees het goede toegedaan.
¹⁰Heb elkaar lief met de innige liefde van broeders en zusters en acht de ander hoger dan uzelf. ¹¹Laat uw enthousiasme niet bekoelen, maar laat u aanvuren door de Geest en dien de Heer. ¹²Wees verheugd door de hoop die u hebt, wees standvastig wanneer u tegenspoed ondervindt, en bid onophoudelijk. ¹³Bekommer u om de noden van de heiligen en wees gastvrij.

TWEEDE LEZING: Handelingen 2: 1 – 11 BGT door lector

¹Toen het Joodse Pinksterfeest begon, waren alle gelovigen bij elkaar in een huis.
²Opeens kwam er uit de hemel een vreemd geluid. Het klonk alsof het hard begon te waaien. Het was overal in huis te horen. ³Ook zagen de gelovigen iets dat op vuur leek. Dat vuur verdeelde zich in vlammen, en op iedereen kwam een vlam neer.
⁴Zo kwam de heilige Geest in alle gelovigen. Daardoor begonnen ze te spreken in vreemde talen. ⁵Op dat moment waren er in Jeruzalem veel Joden uit alle delen van de wereld. Ze waren gekomen om het Pinksterfeest te vieren. ⁶Toen het geluid uit de hemel klonk, kwamen ze er allemaal op af. Ze begrepen er niets van. Want iedereen hoorde de gelovigen spreken in zijn eigen taal. ⁷Iedereen was erg verbaasd en zei: 'De mensen die daar praten, komen allemaal uit Galilea. ⁸Hoe kan het dan dat we ze allemaal horen spreken in onze eigen taal? ⁹⁻¹¹Wij komen allemaal ergens anders vandaan. Sommigen van ons komen uit landen in het oosten. Anderen komen uit landen in het noorden, het zuiden of het westen. Sommigen komen uit de grote stad Rome zelf. Weer anderen komen van het eiland Kreta, of uit de woestijn van Arabië. Er zijn hier Joden uit alle delen van de wereld. Er zijn ook mensen die uit andere volken komen en Joods geworden zijn. En toch horen we allemaal onze eigen taal! We horen dat er verteld wordt over de geweldige dingen die God doet.'

UITLEG EN VERKONDIGING

GEMEENTE VAN ONZE HEER,

Wie is vóór gastvrijheid?

Wie gastvrij is, handelt in de Geest van Jezus, in de Geest van het Pinksterfeest.

En als je gastvrij bent, verspreid je de warmte van het Pinkstervuur.

Wie is tegen gastvrijheid?

Wie tegen gastvrijheid is, heeft –denk ik- weet van de verschroeiende kracht van het Pinkstervuur.

Weet ook dat de oproep tot gastvrijheid in eigen vlees snijdt, pijn kan doen.

Gastvrijheid is een gave van de Geest, een deugd.

Maar wat doe je als er een dakloze asielzoeker op je stoep staat?

Of als je jouw slaapkamer moet afstaan aan opa of oma, die een week blijft en waardoor je niet meer bij je T.V. of je computer kunt?

Wat doe je als kinderen of jongeren zich in de kerkdienst anders gedragen dan jezelf geleerd hebt?

Als je iets moet delen wat belangrijk voor jezelf is?

Gastvrijheid is als het Pinkstervuur: verwarmend en verschroeiend tegelijk.

¹Toen het Joodse Pinksterfeest begon, zo lazen we.

Wij vieren vandaag het Pinksterfeest.

Het feest van de vijftig dagen, de Pentecoste.

De joden noemen dit feest, het wekenfeest, het Sjawoe'ot.

Van oudsher het feest van de eerste vruchten van de oogst. [Exodus 34: 22]

Maar geloven betekent ook altijd verandering, groei, teken van leven.

Het Wekenfeest krijgt de betekenis van een verbondsfeest.

En zo wordt onder invloed van de omstandigheden met name na de Ballingschap het feest meer en meer het Feest van de gave van de Torah, van de Wet.

Vijftig dagen na de bevrijding, vijftig dagen na Pesach wordt op de berg Sinai de wet van Farao vervangen door de wet van God.

Het volk in de woestijn krijgt de Tien Woorden.

Tien woorden door God gegeven.

Tien woorden gegeven in rook en vuur.

Woorden die richting geven, die vrijheid aanwijzen, leefregels.

Een oproep om te gaan leven vanuit de geschonken vrijheid, om op weg te gaan naar het beloofde land van vrijheid en gerechtigheid.

Dat beeld neemt Lucas mee naar zijn beschrijving van het Pinksterfeest in Jeruzalem.

Vijftig dagen na Pasen, na de opstanding van Jezus zijn de leerlingen nog steeds bijeen.

Wachtend op de belofte van Jezus dat Hij hen een weg zal wijzen, een pad naar de toekomst.

Hij heeft hen zijn Geestkracht beloofd, zij zullen niet als wezen verder hoeven.

Door vuur en wind kwam het woord destijds op de Sinai.

Nu komt het in Jeruzalem bij de leerlingen van Jezus en het maakt hun tongen los.

Ze hebben gewacht en zich opengesteld voor de belofte van hun Heer.

Vol vuur, enthousiast vertellen ze over de Geest van Jezus, die hen verwarmt.

Misschien is dat ook wel kenmerkend voor die eerste groep mensen.

Het zich open stellen voor de Geest van God.

Gastvrij zijn voor God in je leven.

Samen wachten, samen bidden, samen de verhalen vertellen van Jezus.

En uitzien naar wat God in je wakker kan roepen.

Hopen dat de Geest je wil verwarmen tot in je verkilde botten.

Hopen dat Zij het geloof in God, in Jezus weer zal kunnen wekken, dat het geloof opnieuw tot troost kan zijn.

Pinksteren begint met gastvrij zijn voor Gods Geest in je leven.

Maar tegelijk onderkennen we ook de angst voor het moment als God daadwerkelijk bij ons zou aankloppen.

Want wat als Gods roep teveel beslag op je gaat leggen?

Lucas schrijft: "En zij waren allen buiten zichzelf en geheel met de zaak verlegen." (NBG '51, Hd 2:12)

De overgave van andere mensen, de totale toewijding aan hun roeping maakt ons zowel warm als kopschuw.

Enthousiasme, inzet, gastvrijheid roept ook achterdocht op, angst, weerstand.

En daarmee rationalisme, een grijpen naar structuren en duidelijkheid.

“Doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg.”

De loslippigheid van Pinksteren wordt al gauw tot het ‘zunige’ mondje van mensen, die al die emoties maar eng vinden.

Vaak zijn wij zelf die mensen.

Want laten we ook eerlijk blijven.

Gastvrijheid heeft grenzen als het teveel kost.

Je moet vaak tijd geven én energie, jouw inzet, je laten kennen.

Soms vergt het geld.

Soms moet je je eigen kamer ontruimen, inclusief het gemis van je eigen T.V..

Soms moet je van jouw vertrouwde plek, je eigen vertrouwde eredienst of je eigen kerkgebouw.

Gastvrijheid is als vuur, je kunt je eraan warmen, je kunt er ook door verschroeien, verbranden.

Die angst mag genoemd worden, moet serieus genomen worden.

De angst achter de woorden: Zij? “Ze hebben te veel zoete wijn gehad” (NBG)

De angst dat antwoord geven op het verlangen van God je teveel gaat kosten.

Ook in de bijbel zijn er weinig mensen die zich totaal overgeven aan God.

Jezus? Zeker! Maria, misschien, maar de leerlingen niet.

Wij laten ook niet iedereen in ons huis en in onze keuken.

Hoe kunnen we oprecht gastvrij zijn??

Respect

= luisteren = ruimte scheppen

Nieuwsgierigheid

= vragen stellen = verbinding aangaan

Trots

= vertellen = aanspreekbaar zijn

Van een begeleider leerde ik dat voor een echte ontmoeting drie zaken nodig zijn:

“Respect, nieuwsgierigheid en trots” [Jandirk Pronk]

Voor een echte ontmoeting zijn nodig:

Respect = luisteren = ruimte scheppen

Nieuwsgierigheid = vragen stellen = verbinding aangaan

Trots = vertellen = aanspreekbaar zijn

En als je met deze drieslag kijkt naar je ontmoeting naar zowel God als mensen ontstaat er ruimte voor gastvrijheid.

Gastvrijheid met respect voor andermans eigenheid.

Respect voor God anders-zijn, voor het geheim van Zijn aanwezigheid.

Respect voor wat waardevol is voor een ander.

Maar daardoor ook ruimte voor je eigen grenzen, waarden en normen.

Voor waar je trots bent.

Gastvrijheid die ook gestimuleerd wordt door ongeveinsde nieuwsgierigheid: wie ben jij?

De eredienst en zeker de dienst van de Tafel is voor mij vaak een wonder van Gods gastvrijheid.

Ieder is welkom.

Maar ook in het zingen van de liederen en in het luisteren naar de Bijbel.
Mensen van verschillende politieke overtuigingen, mensen van zoveel verschillende leeftijden, die zich open willen stellen voor de boodschap uit de Bijbel.
Die samen komen om hun geloof en hun hoop te vieren en te delen.
Op zoek naar inspiratie en moed om Gods gastvrijheid te vertalen in het leven van alledag.
En hoe wonderlijk waardevol het is, als mensen van verschillende overtuigingen en leeftijden bijvoorbeeld na de dienst met elkaar dóórpraten over wat wezenlijk is.
Of waar ze moeite mee hebben, wat ze zouden willen veranderen!
Ook hun angst voor ongelof en geloofsverlies.
Dat je merkt: de ander staat open voor mijn verhaal!

Met Pinksteren gaat het om de wind en het vuur in het leven van gewone mensen.
Het gaat om de aanwezigheid van God in ons leven, zoals we dat leven.
Met onze verlangens, met onze dromen, met onze teleurstellingen en verdriet.
God wil daarin aanwezig zijn.
Jezus' Spirit wil ons de geestkracht geven om staande te blijven in alles wat ons naar beneden trekt.
Wil ons de weg wijzen naar de toekomst, naar samen leven in vrijheid en gerechtigheid!
Pinksteren is de angst onder ogen zien dat je je kunt branden.
En toch ervoor kiezen open te staan voor Gods Geest.
En daardoor en daarmee voor andere mensen, dichtbij en verweg..
Pinksteren: Gastvrijheid voor God, voor jou, voor iedereen
Amen.